

u

ST

Phonology 4-1 **โมดูลที่ 4**

e

Phonology

อาจารย์ ดร.ศิดา เขียมขันติถาวร

STO

U

STOU

ชื่อ อาจารย์ ดร.ศิดา เยี่ยมขันติถาวร
วุฒิ ศศ.บ., M.Ed. (TESOL), M.Ed. (honours) (Linguistics),
Ph.D. (Linguistics) The University of Tasmania
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

— —

○

—
~

—

— —
—

|z| |s| |z|
— — —
|z| — — |z|

○

— |z|
|z| |s|

—

—

○

—

|ae|

≠

— — — —

แบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน

STOU

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดระบุความแตกต่างระหว่าง สัทศาสตร์ (phonetics) และ สัทวิทยา (phonology) ได้ถูกต้องที่สุด 1. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษากระบวนการออกเสียง ส่งผ่านเสียงและรับรู้เสียงของมนุษย์ ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาการออกเสียงลักษณะพิเศษ เช่น การเน้นคำ และทำนองเสียง 2. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษาตัวอักษรในภาษาต่างๆ ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาเกี่ยวกับ

STO

U

- โครงสร้างระบบเสียงพูด (pattern of speech sound) และโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์
3. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษาพยัญชนะและสระของภาษาใดภาษาหนึ่ง ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาการออกเสียงลักษณะพิเศษ เช่น การเน้นคำ และทำนองเสียง
  4. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษากระบวนการออกเสียง ส่งผ่านเสียงและรับรู้เสียง ของมนุษย์ ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างระบบเสียงพูด (pattern of speech sound) และโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์

STOU

5. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษาเฉพาะพยัญชนะและสระของภาษาใดภาษาหนึ่ง ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างระบบเสียงพูด (pattern of speech sound) และโครงสร้าง เสียงพูดของมนุษย์
2. การออกเสียง –s ท้ายคำพหูพจน์ในกลุ่มคำต่อไปนี้ ข้อใดเป็นเสียงเดียวกันทั้งหมด
  1. dogs, cats, pigs
  2. desks, tables, chairs

STOU

3. girls, boys, kids
4. cars, rabbits, hammers
5. friends, teachers, monks
3. ข้อความใดต่อไปนี้**ไม่ถูกต้อง**
  1. เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษมี 24 เสียง
  2. ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยคือการออกเสียงท้าย
  3. การออกเสียงภาษาอังกฤษต้องคำนึงถึงการเน้นคำและทำนองเสียงด้วย
  4. suffix '-s' เมื่อเติมหลังคำนามอาจออกเสียงเป็น /s/ หรือ /z/ ขึ้นอยู่กับพยัญชนะท้ายของคำนาม นั้นๆ
  5. คำต่อไปนี้**มี**เสียงสระเหมือนกัน slow, host, rose, float

U

S T

4. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำท้าย
พยางค์ทั้งหมด
1. slam, sixth, clap
  2. sleep, drag, three

Phonology 4-3

O

3. bump, depth help
4. shirt, glass, sing
5. fifth, bathe, clip
5. เสียงพยัญชนะในข้อใดสามารถเป็นเสียงพยัญชนะต้นและท้ายทั้งหมด
  1. /b/, /t/, /f/
  2. /h/, /l/, /r/

STOU

3. /ŋ/, /s/, /p/
4. /ŋ/, /t/, /p/
5. /w/, /h/, /r/
6. คำคู่ใดคือคู่เทียบเสียงหรือ minimal pair
  1. sleep, slip
  2. rim, mum

STOU

3. sock, six

4. rock, read

5. sun, sine

7. ข้อใดคือ สระหน้า ทั้งหมด

1. /i:/, /e/, /ʌ/

2. /ə/, /u:/, /i:/ 3. /ʌ/, /u:/, /i:/ 4. /i:/,

/æ/, /e/ 5. /ʌ/, /u/, /i/

ST

8. ข้อความใดต่อไปนี้**ไม่ถูกต้อง**

1. พยางค์ที่ได้รับการเน้น (stress) เสียงจะดังกว่าพยางค์อื่นที่ไม่เน้น
2. พยางค์ที่ได้รับการเน้นจะยาวกว่าพยางค์อื่นที่ไม่เน้น
3. พยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้น เสียงสระอาจเปลี่ยนเป็น /ə/
4. เสียงสระ /i/ จะอยู่ในพยางค์ที่ได้รับการเน้นเท่านั้น
5. พยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้น เสียงสระอาจเปลี่ยนเป็น /i/

U

4-4 ภาษาศาสตร์เบื้องต้น

9. ถัดตั้งคำถามว่า “When will you leave for Bangkok?” คำตอบ
ควรใช้ทำนองเสียงแบบข้อใด 1. He leave for Bangkok
tomorrow.

2. I'll leave for Bangkok tomorrow.

STO

U

3. I'll leave for Bangkok tomorrow.

4. I'll leave for Bangkok tomorrow.

5. I'll leave for Bangkok tomorrow.

10. ในประโยคต่อไปนี ถ้าพูดเน้นความหมายว่า “เธอสนใจเขียนสารคดี (ไม่ใช่อ่าน)” ควรใช้ทำนองเสียงแบบ ข้อใด

1. She is interested in writing a documentary.

STØ

U

2. She is interested in writing a documentary.
3. She is interested in ~~writing~~ a documentary.
4. She is interested in writing a ~~documentary~~.
5. She is interested ~~in~~ writing a documentary.

STO

STOU

STOU

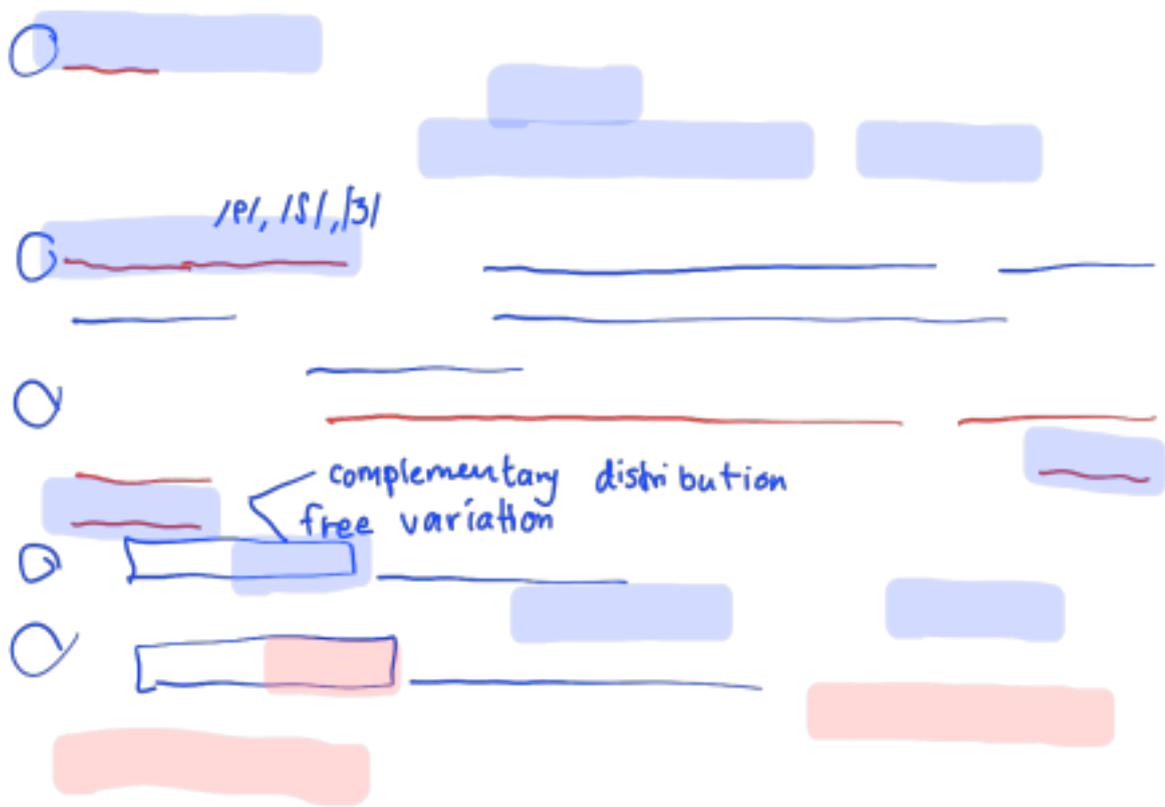

แผนการสอนโมดูลที่ 4

Phonology

STOU

แนวคิด

1. สัทวิทยา (phonology) เป็นสาขาหนึ่งของภาษาศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับเสียงต่างๆ ที่มีความหมาย ในภาษาใดภาษาหนึ่ง แล้ววิเคราะห์หากฎเกณฑ์สำหรับความแตกต่างของเสียงเหล่านั้น โดยผล ที่ได้คือโครงสร้างระบบเสียงพูด เน้นระบบการออกเสียงเสียงสระและเสียงพยัญชนะในภาษาใด

STO

U

ภาษาหนึ่ง

- หน่วยเสียง (phoneme) หมายถึง เสียงที่เป็นหน่วยที่เล็กที่สุดในหน่วยคำ ซึ่งไม่สามารถแบ่ง แยกย่อยได้อีกและยังเป็นเสียงที่ทำให้คำที่เป็นคู่เทียบเสียงหรือกลุ่มเทียบเสียง ซึ่งอยู่ใน สิ่งแวดล้อมเดียวกัน มีความหมายต่างกัน
- หน่วยเสียงหนึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งรูปหรือออกเสียงได้มากกว่าหนึ่งเสียงแต่ละเสียงจะมีตำแหน่ง ที่เกิดตายตัว รูปหรือเสียงต่างๆ ของหน่วยเสียงที่มีความหมายเดียวกันนี้ เรียกว่า เสียงย่อย

STO

U

(allophone)

4. หน่วยเสียงประเภทอิสระ (segmental phoneme) คือ เสียงที่
ที่เราสามารถเปล่งออกมาได้อย่างอิสระ โดยไม่ต้องมีเสียง
อื่นมาช่วย ได้แก่ เสียงพยัญชนะ (consonant) และเสียงสระ
(vowel) 5. หน่วยเสียงประเภทไม่อิสระ (supra-segmental
phoneme) คือ เสียงที่ออกมาพร้อมกับเสียง ประเภทอิสระ
เสียงประเภทนี้ไม่สามารถออกตามลำพังได้ ได้แก่ การเน้นเสียง
(stress) และ ทำนองเสียง (intonation)

วัตถุประสงค์

STU

O

เมื่อศึกษาโมดูลที่ 4 จบแล้ว นักศึกษาสามารถ

1. อธิบายความหมายของสัทวิทยา (phonology) ได้
2. วิเคราะห์หาหน่วยเสียงได้และบอกเงื่อนไขการเกิดเสียงย่อยได้
3. อธิบายระบบเสียงประเภทอิสระในภาษาอังกฤษได้
4. อธิบายระบบเสียง

U

ST

Phonology 4-7

O

U

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนในคู่มือการศึกษาโมดูลที่ 4
2. อ่านแผนการสอนประจำโมดูล
3. อ่านสาระสำคัญ

STO

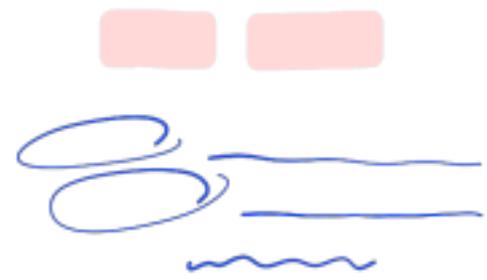
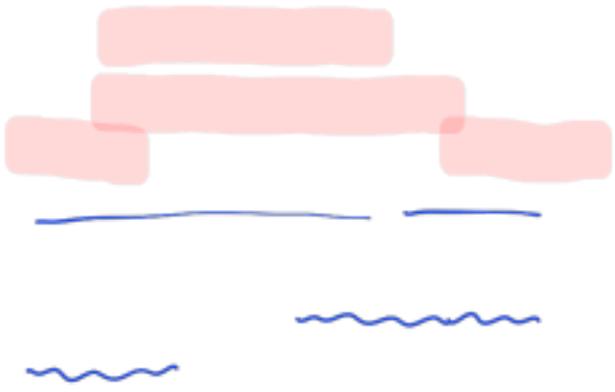
U

4. ศึกษาเพิ่มเติมจากสื่อเสริมออนไลน์ประจำโมดูล
5. ทำกิจกรรมที่กำหนดไว้ในคู่มือการศึกษา
6. ติดตามประกาศออนไลน์
7. เข้าร่วมการสนทนา ถามและตอบคำถาม กับเพื่อนนักศึกษาและอาจารย์ในห้องสนทนา
8. ทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน

STO

x seed
seat

seed → /si:d/
seat → /si:t/

-in

/θaɪ/ /ʒaɪ/

- -

สัทวิทยา (phonology) เป็นศาสตร์ย่อยแขนงหนึ่งในวิชาภาษาศาสตร์ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างระบบ เสียงพูด (pattern of speech sound) และโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์ เน้นระบบเสียงพยัญชนะและระบบ เสียงสระในภาษาใดภาษาหนึ่งตลอดจนหน่วยเสียงในภาษา ข้อจำกัดและลักษณะเฉพาะในแต่ละภาษา ความ

แตกต่างระหว่าง phonology กับ phonetics หรือสัทศาสตร์ คือ phonetics ศึกษากระบวนการออกเสียง อวัยวะในการออกเสียง การส่งผ่านเสียงและรับรู้เสียงของมนุษย์ ส่วน phonology เป็นการศึกษา ระบบเสียง ของภาษา เช่น การศึกษาระบบเสียงพยัญชนะในภาษาใด ภาษาหนึ่ง หรือการศึกษาระบบเสียงสระ ตลอดจน หน่วยเสียงในภาษานั้น เป็นต้น สัทวิทยาที่น่าสนใจในโมดูลนี้เป็นระบบเสียงภาษาอังกฤษ

4.1 หน่วยเสียง และหน่วยเสียงย่อย

STOU

การศึกษาเกี่ยวกับสัทวิทยานั้น นักศึกษาควรทำความเข้าใจ
คำว่า หน่วยเสียงและหน่วยเสียงย่อย ตลอดจนสามารถอธิบายความ
แตกต่างระหว่างคำดังกล่าวโดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 หน่วยเสียง (Phoneme) หมายถึง เสียงที่เป็นหน่วยที่
เล็กที่สุดในหน่วยคำ ซึ่งไม่สามารถแบ่ง แยกย่อยได้อีกและยังเป็น
เสียงที่ทำให้คำที่เป็นคู่เทียบเสียงหรือกลุ่มเทียบเสียงที่อยู่ใน
สิ่งแวดล้อมเดียวกัน มีความหมายต่างกัน

คู่เทียบเสียง (minimal pair) คือ เสียงสองเสียงที่เหมือนกันใน

แทบทุกลักษณะแต่แตกต่างกันใน

ลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพียงลักษณะเดียว จึงทำให้ความหมายต่าง
กัน เช่น sink และ zink เป็นเสียงเหมือนกัน แต่ทุกลักษณะ ต่างกัน
เพียง s เป็นเสียงไม่ก้อง และ z เป็นเสียงก้อง เมื่อมาประกอบกับ
สิ่งแวดล้อมเดียวกัน คือเป็นเสียงพยัญชนะต้นของเสียง -inkทำให้
ความหมายของคำทั้งสองแตกต่างกัน ถือว่า sink และ zink เป็น คู่
เทียบเสียงกัน ดังนั้นในภาษาอังกฤษ เสียง /s/ และ /z/ เมื่อเป็น
พยัญชนะต้นเป็นคนละหน่วยเสียงกัน

วิธีวิเคราะห์หน่วยเสียงทำได้โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้คือ
เสียงสองเสียงหรือหลายเสียงจะเป็น คนละหน่วยเสียงได้ก็ต่อเมื่อ
ทำให้คู่เทียบเสียง (minimal pair) หรือกลุ่มเทียบเสียง (minimal
set) ที่อยู่ใน

SToU

สิ่งแวดล้อมเดียวกัน (identical environment) มีความหมายต่างกัน (contrast) คู่เทียบเสียงมี 2 ลักษณะ คือ คู่เทียบเหมือน และคู่เทียบคล้าย สามารถอธิบายได้ดังนี้

คู่เทียบเหมือน หมายถึงคำสองคำเมื่อนำมาเทียบเสียงกันโดยมีจุดที่แตกต่างกันเพียงหนึ่งจุดเท่านั้น กล่าวคือทั้งสองคำมีสิ่งแวดล้อมเดียวกันแต่มีความหมายต่างกัน

เช่น

[pin] [bin] สองคำนี้มีจุดต่างที่พยัญชนะต้นเพียงจุดเดียวเท่านั้นแต่มีความหมายต่างกัน แสดงว่า เสียง [p-] และเสียง [b-] เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นคนละหน่วยเสียง คือ (/p-/ , /b-/)

คู่เทียบคล้าย หมายถึงคำสองคำเมื่อนำมาเทียบเสียงกันโดยมีจุดที่แตกต่างกันมากกว่าหนึ่งจุด กล่าว คือทั้งสองคำมีสิ่งแวดล้อมคล้ายคลึงกันไม่เหมือนกันทีเดียวแต่มีความหมายต่างกัน

เช่น

[thigh] [-thy] สองคำนี้มีจุดต่างที่สระกับพยัญชนะท้ายที่ถือ เป็นสิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน มาก แต่ทำให้สองคำนี้มีความหมายต่างกัน แสดงว่า /ə/ และ/ɪ/ เป็นคนละหน่วยเสียงกัน

ในการวิเคราะห์หาหน่วยเสียงจะนิยมใช้คู่เทียบเหมือนมากกว่าคู่เทียบคล้าย ยกเว้นในกรณีที่หาคู่เทียบ เหมือนไม่ได้ก็สามารถใช้คู่เทียบคล้ายมาแทนได้

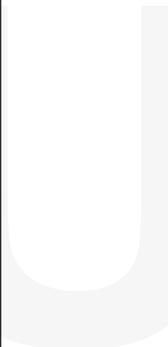
วิเคราะห์ลักษณะของคู่เทียบเสียงในภาษาอังกฤษสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

Phonology 4-9

1. คู่เทียบเสียงที่เกิดต้นคำหมายถึง คำสองคำที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเหมือนกันแต่มีพยัญชนะต้น ต่างกันและนำมาเทียบเสียงกัน เช่น pin และ bin, rot และ lot, hat และ had ขอให้ศึกษาการเทียบเสียง ที่เกิดต้นคำได้จากตารางหาคู่เทียบเสียงต่อไปนี้

Phone mes	Contrastive Sets					
p	pin	pat		pip	pet	pack

	tin	tat	Ted	tip		tack
3	chin	chat		chip		
k	kin	cat				
b	bin	bat	bed		bet	back
d	din		dead	dip	dept	

g			Jed		jet	Jack
f	fin	fat	fed			
θ	thin					
s	sin	sat	said		set	sack
ʃ	shin		shed	ship		shack

v		vat			vet	
ð		that				
z			Zed	zip		Zach
m		mat	Med.			Mac
n		gnat	Ned	nip	net	knack
r		rat	red	rip		rack

l	Lynne		led	lip	let	lack
y					yet	yack
h			head	hip		hack
w	win		wed	whip	wet	whack

/ræ-/   /pæ-/   /si:Q/   /læ-/   /ri:-/

/ /
/ /
/ /
/ /
/ /
/ /
/ /

- /p/
- /t/
- /ʃ/

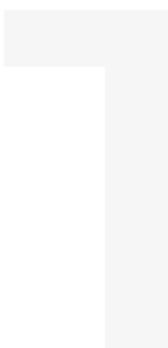
— /si:p/
— /si:t/

/læst/

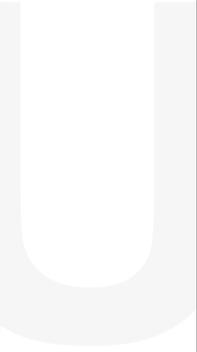
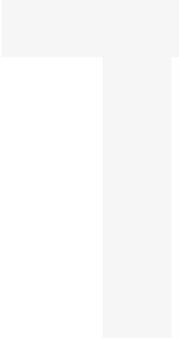
/læsk/

/p/
/tʃ/
/k/
/d/

2. คู่เทียบเสียงที่เกิดท้ายคำ หมายถึง คำสองคำที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเหมือนกันแต่มีพยัญชนะ ท้ายต่างกันและนำมาเทียบเสียงกันเช่น rap และ rat, seek และ seed, lime และ line ขอให้ นักศึกษาศึกษา การเทียบเสียงที่เกิดท้ายคำได้จากตารางหาคู่เทียบเสียงต่อไปนี้

Phonemes	Contr astive Sets				
p		pap	seep		reap
t	rat	pat	seat	light	

3	ratch	patch			reach
k	rack	pack	seek	like	reek
b	Rab				
d		pad	seed	lied	reed
	rag				
				life	reef
θ	wrath	path			wreathe (n.)

s		pass	cease	lice	 se
ʃ	rash				
v				live	reive
ð			seethe	lithe	wreathe (v.)

z			seize	lies	
	azz				
m	ram	Pam	seem	lime	ream
n	ran	pan	scene	line	
ŋ	rang	pang			
r			seer	lyre	rear
l		pal	seal	Lyle	reel

STOU

กิจกรรม

④ /d/

initial
↓
O
after s
↓
O
final
↓
O

จงหาคู่เทียบเสียง (minimal pairs)
ของสัทอักษรต่อไปนี้โดยใส่ลงในตารางตามตัวอย่างต่อไปนี้

	Initial Position	Final Position

TO

U

SR

U

r

ope, robe

TO

pie,

S

ตัวอย่าง /p, b/ 1. /k

2. /f, v/
3. /θ, ð/
4. /s, z/
5. /m, n/
6. /ŋ, ɲ/
7. /r, l/
8. /ʃ, ʒ/
9. /p, f/
10. /d, z/
11. /t, θ/
12. /h, w/

STOY

4.1.2 หน่วยเสียงย่อย (Allophone) คือ รูปหรือเสียงต่างๆ ของหน่วยเสียงเดียวกัน ซึ่งหน่วยเสียง

หน่วยหนึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งรูปหรือออกเสียงได้มากกว่าหนึ่งเสียง
ในกรณีที่หน่วยเสียงหน่วยหนึ่งมีหลาย allophone หรือออกได้หลาย
เสียง แต่ละเสียงจะมีตำแหน่งที่เกิดตายตัว และไม่มีผลให้เกิดความ
แตกต่าง ด้านความหมาย

เช่น

เสียง t ในภาษาอังกฤษออกเสียงต่างกันได้ถึง 3 เสียง คือ ten, stop
และ pat

ดังนั้นหน่วยเสียง /t/ มี allophone 3 หน่วย โดยแต่ละหน่วย

เสียงย่อยมีตำแหน่งที่เกิดตายตัว คือ aspirated (สัทธิล)

“/t^h/” เกิดในตำแหน่งต้นคำ

unaspirated (ชนิด) “/t/” เกิดตามหลังเสียง s

t ในตำแหน่งท้ายคำอาจมีเสียง released (ปล่อยเสียง) หรือ
ไม่ก็ได้ (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ 2527: 168)

สรุปคือ หน่วยเสียงย่อย (allophone) คือ การออกเสียงต่าง
กันของหน่วยเสียงเดียวกันในแบบ สัมพันธ์ (complementary
distribution) กล่าวคือ จะไม่เกิดในตำแหน่งเดียวกัน หรือถ้าเกิดใน
ตำแหน่ง เดียวกันก็จะต้องมีสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน เช่น หน่วยเสียง /p/
ในภาษาอังกฤษ สามารถออกเสียงดังนี้

[p-] เกิดตามหลังเสียง s

[p^h-] เกิดในที่อื่นๆ

อธิบายได้ว่าหน่วยเสียงเสียง /p/ ในภาษาอังกฤษมีทั้ง

ออกเสียงแบบพ่นลม /p^h/ (aspirated)

STO

และไม่พ่นลม /p/ (unaspirated) แต่ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในด้านความหมาย จึงถือว่าทั้งสองเสียงเป็น หน่วยเสียงย่อยของหน่วยเสียงเดียวกัน และทั้งสองหน่วยเสียงย่อยนี้จะเกิดจากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน และไม่เกิดในสภาพแวดล้อมเดียวกันหรือคอยสับหลักกันตลอด (complementary distribution) จึงพิสูจน์ ด้วยคู่เปรียบเทียบ (minimal pair) ไม่ได้ว่าเป็นคนละหน่วยเสียง

นอกจากนี้ยังมีการออกเสียงแบบแปรอิสระ (free variation) คือ เกิดเสียงในตำแหน่งเดียวกัน แต่ ออกเสียงต่างกันซึ่งเป็นการเกิดแบบไม่มีเงื่อนไขแต่การเกิดทั้งสองอย่างนี้ไม่ได้ทำให้ความหมายต่างกันแต่

STOU

อย่างไร

การวิเคราะห์หาเงื่อนไขในการสืบหลักของเสียงย่อยทำได้ดังนี้

1. แบ่งข้อมูลที่เสียงย่อยแต่ละเสียงเกิดขึ้นก่อน
2. เมื่อแบ่งข้อมูลแล้วจะพบว่าสิ่งแวดล้อมของเสียงย่อยแต่ละเสียงนั้นต่างกัน ถ้าต้องการหาหน่วย เสียงย่อยที่เป็นพยัญชนะต้น สิ่งแวดล้อมบังคับก็จะต้องเป็นสระ และ/หรือพยัญชนะท้าย ในทางกลับกันถ้า ต้องการหาหน่วยเสียงย่อยที่เป็นพยัญชนะท้าย สิ่งแวดล้อมบังคับก็จะต้องเป็นสระ และ/หรือพยัญชนะต้น

STOU

4.2 ประเภทของหน่วยเสียง

นอกจากการหาหน่วยเสียงและหน่วยเสียงย่อยแล้ว ในการศึกษาด้านสัทวิทยานักศึกษาก็จำเป็นต้อง ศึกษาประเภทของหน่วยเสียงในภาษา ซึ่งหน่วยเสียงในภาษาโดยทั่วไปสามารถแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท ได้แก่ หน่วยเสียงประเภทอิสระ (segmental phoneme) และหน่วยเสียงประเภทไม่อิสระ (supra segmental phoneme)

STOU

สำหรับหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษนั้นสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภทเช่นกันคือ หน่วยเสียงประเภท อีสระ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ และเสียงสระ และหน่วยเสียงประเภทไม่อีสระ ได้แก่ การเน้นเสียง (stress) และ ทำนองเสียง (intonation)

4.2.1 หน่วยเสียงประเภทอีสระ (Segmental Phoneme) คือ เสียงที่คนเราสามารถเปล่งออกมาได้ อย่างอีสระโดยไม่ต้องมีเสียงอื่นมาช่วย ได้แก่ เสียงพยัญชนะ (พยัญชนะต้น พยัญชนะควบกล้ำ พยัญชนะ ท้าย) และเสียงสระ

1) เสียงพยัญชนะ (*Consonant*) ดังที่ทราบกันว่า พยัญชนะภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 24 เสียง การ ศึกษาลักษณะเฉพาะของ พยัญชนะนั้นต้องศึกษาลักษณะเด่น 3 ประการ คือ ฐานกรณ์ในการ ออกเสียง (place of articulation) ลักษณะของเสียงที่ออก (manner of articulation) และกลุ่มเสียงโฆษะ (voiced) และกลุ่ม เสียงอโฆษะ (voiceless) ลักษณะสำคัญดังกล่าวสามารถแสดงให้ เห็นได้ในตารางต่อไปนี้

	Bilabial		Labiodental		Alveolar		Palatal		Velar		Glottal	
	vl.	v.	vl.	v.	vl.	v.	vl.	v.	vl.	v.	vl.	v.
	.	d.	.	d.	.	d.	.	d.	.	d.	.	d.
Place manner												
Plosive	p	b					t	d			k	g

Affricate									tʃ	dʒ				
Fricative			f	v	θ		s	z	ʃ	ʒ				h
Nasal		m						n					ŋ	
Lateral								l						
Tap								r						
Semi-vowel		w									j			

STOU

จากตารางเสียงพยัญชนะ จะเห็นได้ว่าเสียงพยัญชนะแบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

- เสียงพยัญชนะต้น

TOU

- เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (เสียงพยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงและเสียงพยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียง)
- เสียงพยัญชนะท้าย

ขอให้ศึกษารายละเอียดของเสียงพยัญชนะแต่ละประเภท ดังนี้

- เสียงพยัญชนะต้น

สัทอักษร	S ลักษณะของ เสียงที่ออกใกล้เคียงกับการออกเสียงภาษาไทย <u>แต่ไม่เหมือนกันทีเดียว</u>	U พยัญชนะ
/p/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เพอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “พ”	put, pack, pot, peak, park
/b/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เบอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “บ”	bad, back, rubber, but, bush
/t/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เทอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ท”	too, tie, tired, teeth, tap
/d/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เดอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ด”	dead, die, drill, doll, did

/k/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เคอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ค”	cap, key, quick, cake, kill /k/ ไปปรากฏที่หน้า หน่วยเสียง /n/ ใน ตำแหน่งต้นพยางค์ /k/ จะไม่ ออกเสียง เช่น knot, know
/g/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เกอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ก”	gas, game, guest, gibbon, great

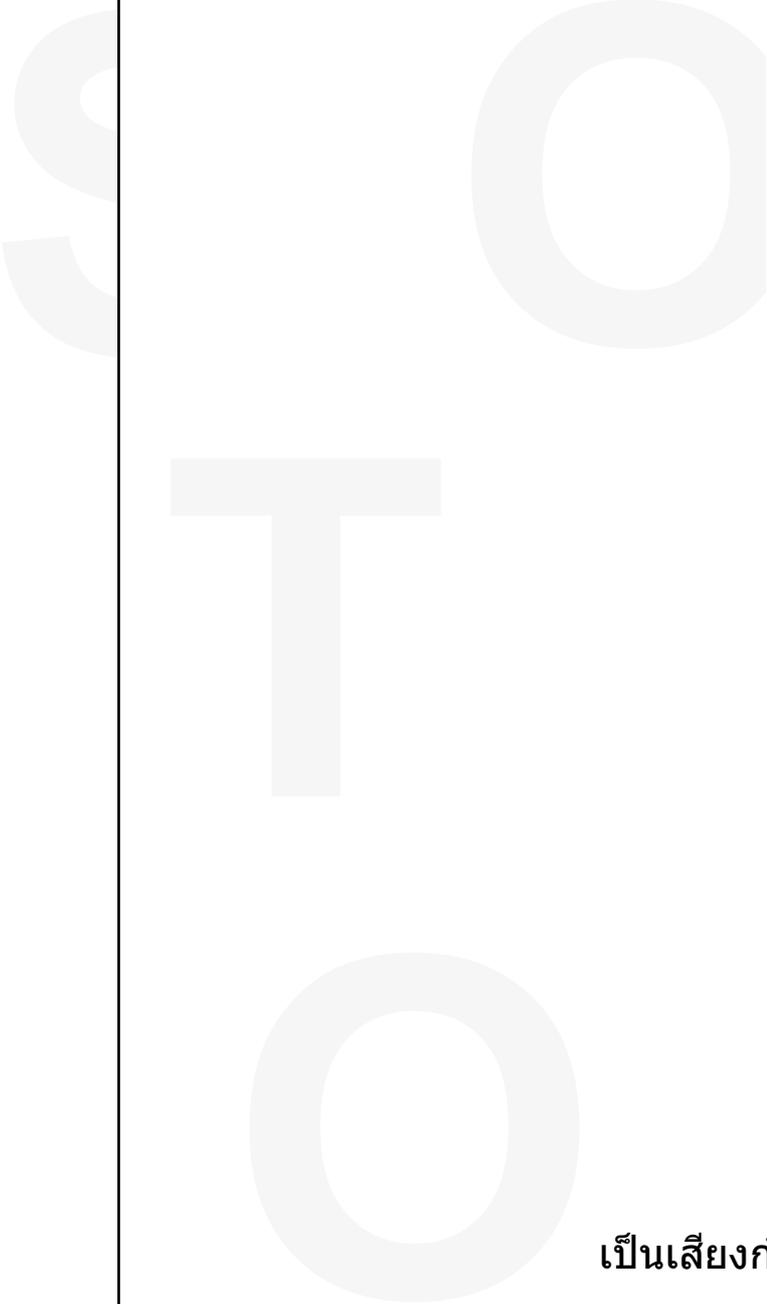
4-14 ภาษาศาสตร์เบื้องต้น

ตาราง (ต่อ)

สัทอักษร	ลักษณะของเสียงที่ออกใกล้เคียงกับการออกเสียงภาษาไทย แต่ไม่เหมือนกันทีเดียว	พยัญชนะต้น

/m/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [ม] ใกล้เคียงกับอักษร “ม”	map, men, mean, might, money
/f/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [ฟะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ฟ”	food, fan, fall, face, few
	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [ว] ใกล้เคียงกับอักษร “ว”	oice, van, view, vow, Venus
/θ/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [ตะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ธ” แต่เป็นเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย	think, thing, thank, theme, thief

/ð/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [ดะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ธ” แต่เป็น เสียงที่ไม่มีในภาษาไทย	th ey, then
/s/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [ส] ใกล้เคียงกับอักษร “ส, ซ”	sea, city, psychology, sip, six

/z/

zoo, zip, zero,
zebra, zinc

ST

O

เป็นเสียงก้อง

ออกเสียง [ซี] ใกล้เคียงกับอักษร “ซ”

	เสียงก้องและไม่มีในภาษาไทย	
/ʃ/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เซอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ฉ”	she, ship, machine, show, shoe
/ʒ/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [แจอะ] ใกล้เคียง ใกล้เคียงกับอักษร “ฉ”	vision, Asian, usual, measure, pleasure

/h/

hot hit home
hut house

O

U

hot, hit, home,
hut, house
นอกจากนี้
พยัญชนะต้นยัง
สามารถเกิดกลาง
คำ และระหว่าง สระ
เช่น who,
perhaps, ahead

	ก้อง ออกเสียง [สะ] ใกล้เคียงกับ	
/l/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เลอะ] (ลิ้น ต้องแตะระหว่างฟันหน้า กับเพดาน ปาก) ใกล้เคียงกับอักษร “ล”	light, long, life, lit, large
/w/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [วะ] ใกล้เคียง กับอักษร “ว”	week, wet, white, wig, wear,

Phonology 4-15

ตาราง (ต่อ)

สัทอักษร	ลักษณะของเสียงที่ออกใกล้เคียง กับการออกเสียงภาษาไทย <u>แต่ไม่</u>	พยัญชนะต้น

เหมือนกันทีเดียว

S

T

S

O

U

U

right

wrong, rat, rim, rock

T

O

เป็นเสียงก้อง

ออกเสียง [เรอ] ใกล้เคียงกับอักษร

“ร”

กลุ่มเสียงนี้สามารถแบ่งได้ 3
ประเภท

- เสียงกระดกิ้น (tap) ออกเสียง

	โดยการม้วนปลายลิ้น ขึ้นไปแตะปุ่มเหงือกและตะหวัดลงอย่างรวดเร็ว มักใช้ ออกเสียง r ในภาษาอังกฤษ - เสียงร้วลิ้น (trill) เสียงนี้ไม่มีในภาษาอังกฤษ - เสียงม้วนลิ้น (retroflex) ออกเสียงโดยการม้วนลิ้นทั้งลิ้น ขึ้นไปหาเพดานอ่อน ใช้ในการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน	
/j/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เยียะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ย”	yes, use, your, year, yard

ETHS

STOU

- เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Cluster) พยัญชนะควบกล้ำ คือ พยัญชนะที่เกิดร่วมกันในตำแหน่งต้นพยางค์ (initial) กลางคำ (medial) และท้ายพยางค์ (final) การเกิดพยัญชนะควบกล้ำในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็นควบกล้ำ 2 เสียง และควบกล้ำ 3 เสียง
- (1) พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียง ยังสามารถจำแนกตามตำแหน่งที่เกิดได้ดังนี้คือ
  - พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงต้นพยางค์
  - พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงท้ายพยางค์

STOU

- พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงกลางคำหรือระหว่างพยางค์
ขอให้นักศึกษาศึกษาเกี่ยวกับพยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงแบบต่างๆ จากตาราง

4-16
ภาษาศาสตร์
เบื้องต้น

U

พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงต้นพยางค์

สัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/p/		plane, play, plot, plug prance, press, prince, probe

	pl pr (initial)	
/b/	bl (initial) br (initial)	black, blast, block, sh brave, breeze, brick, brush
/t/	tr (initial) tw (initial)	tree, treat, trick, true twin, twice, twig

/d/	dr (initial) dw (initial)	drag, dream, drip, drum dwell, dwarf, dwelt
/k/	cl (initial) cr (initial)	clap, clean, climb, clock crab, creep, crime, cross
/g/	gl (initial) gr (initial)	glad, glide, glove, glue grape, green, grin, growl
/f/	fl (initial) fr (initial)	flag, flip, float, fly frame, freeze, friend, frog

S

T

/s/

O

U

S

slam, sleep, slip, slow
spend, spit, spoon, spite
small, smell, smile, smoke

S

พยัญชนะควบกล้ำ 2

เสียงท้ายพยางค์

Phonology 4-17

U

สัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์

/p/	ST pθ il) pt (final) ps (final)	D U dept abrupt, Egypt, except, harped, kept, opt cups, equips, jumps, perhaps, steps
/b/	bd (final) bz (final)	absorbed, bribed, curbed, lobbed, robed cabs, fibs, jabs, knobs, verbs
/t/	T tθ (final) təs (final) ts (final)	O breadth, eighth, hundredth, thousandth, width

		breadths, eighths, hundredths, widths cats, eats, fights, its, meets, parts, puts, waits
/d/	dz (final)	almonds, beds, birds, hands, kinds, weeds
/k/	 θ (final) kt (final) ks (final)	 sixth fact, worked six, works
/g/	gd (final) gz (final)	bagged, hugged, logged, tagged eggs, figs, mugs, rugs

<i>/f/</i>	fθ (final) ft (final) fs (final)	fifth, twelfth craft, drift, gift, left, lift, loft, soft beliefs, cliffs, chefs, chiefs, handkerchiefs
<i>/v/</i>	vd (final) vz (final)	arrived, believed, involved, lived, proved additives, captives, loaves, loves, serves

<i>/s/</i>	st (final) sk (final)	chased, first, pursed ask, desk, dusk, risk clasp, crisp, s lisp,
<i>/z/</i>	zd (final)	amazed, crazed, gazed, lazed, phased
<i>/θ/</i>	θs (final)	baths, cloths, oaths, paths, truths

/ð/	ðd (final) ðz (final)	bathed, betrothed, clothed, seethed, swathed bathes, breathes, clothes, loathes, seethes

4-18 ภาษาศาสตร์เบื้องต้น

ตาราง (ต่อ)

สัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์

S

/m/

U

bump, camp,

hemp, limp, lump

lymph, nymph

camped, dreamt, revamped,

lumped,

aimed, assumed, formed,

roamed, shamed comes,

terms, times

O

mf (final)

mt (final)

md (final)

mz (final)

STO

/n/ n_θ (final)

nt (final)
nd (final)
ns (final)
nz (final)
ntʃ (final)
ndʒ (final)

OU

nth, tenth

ant, aren't, aunt, bent, can't, font,
want
behind, concerned, find,
found, friend, owned hence,

		pence, since, tense hens, lens, pens, runs, tens lunch, pinch change, hinge
<i>/ɪ/</i>	st t θ (final) ɪt (final) ɪd (final) ɪz (final) ɪk (final) ɪŋ (final)	u length instinct longed things think bring
<i>/ɪ/</i>	s	o

T

T

S

(

O

If (final)
lθ (final)
It (final)
ld (final)
ls (final)
lz (final)
lk (final)

		 help self health difficult cold, held else fills, girls milk, silk
/ɜ/	ɜd (final)	leisured, measured, pleased, treasured
/j/	jt (final)	cached, fished, mashed, washed
/dʒ/	dʒd (final)	caged, edged, forged, judged, waged
/t/	tʃt(final)	hitched, matched, watched

Phonology 4-19

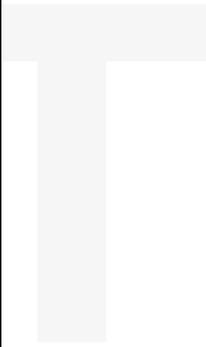
ตาราง (ต่อ)

สัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์

STO
STO

alarm, arm, warm
(มีการออกเสียงแตกต่างกัน
ระหว่างอังกฤษและเวลส์ กับ สกอตแลนด์และไอร์แลนด์)

rm

ll)

(ไม่ออกเสียง
เมื่ออยู่หน้า
เสียงพยัญชน
ะในอังกฤษ
และเวลส์)

"alarm" /

ə'la:m/,

"arm" / 'a:m/

"warm" /

'wɔ:m /

rm (final)

(ออกเสียง
และบางครั้งมี
การม้วนลิ้นในส
กอตแลนด์
และไอร์แลนด์)

"alarm" /

ə'la:rm /

"arm" / 'a:rm /

"warm" /

'wɔ:rm/

พยัญชนะควบกล้ำ 2 เสียงกลางคำหรือระหว่างพยางค์

สัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/p/	pt (medial) ps (medial)	

		abruptly, absorption, acceptable Epsom, Ipswich, lopsided, upside down
/f/	ft (medial)	after, daftest, often, rafter, softly, swiftly
/m/	mt (medial)	empty, temptation
/n/		anthem friendship, landlord pensive, tenses

	(m)	
	-nd (medial) -ns (medial)	

STU

(2) พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียง ยังสามารถจำแนกตามตำแหน่งที่เกิดได้ดังนี้
คือ

- พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงต้นพยางค์
- พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงท้ายพยางค์
- พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงกลางคำหรือระหว่างพยางค์

ขอให้ศึกษาเกี่ยวกับพยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงแบบต่างๆ จากตารางต่อไปนี้

U

พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงต้นพยางค์

สัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/s/		ng, spray, spread string, street, straw screw, screen, scroll splash, split, spleen sclerosis stew, steward obscure square, squash, squeak

TOU

O

T

str (initial)
skr (initial)
spl (initial)
skl (initial)
stj (initial)
skj (initial)
skw (initial)

S

พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียงท้ายพยางค์

สัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
ST /p/	T p_θs (final) pts (final) pst (final)	O U depths

		accepts, adopts lapsed
/k/	kθs (final) kts (final) kst (final)	sixths conflicts, contexts, expects, texts context, next, oversexed, pretext, text
/f/	fθs (final) fts (final)	fifths, twelfths crofts, drifts, gifts, lifts, lofts

/m/

S

T

T

(

mf (final)
mft (final)
mfs (final)
mts (final)
mst (final)

O

		amps, camps, lamps, lumps, mumps, trumps lymph, nymph triumphed nymphs tempts glimpsed
/n/	nts (final) ntst (final) ndz (final) nɔ̃d (final)	ants, fonts, grunts, hints, hunts, pants chintzed bends, ends, friends, sounds changed, hinged
/ŋ/	ŋts (final)	instincts

U

สัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/t/	 t̬s (final) tst (final)	 breadths, is, hundredths, thousandths amidst, midst
/s/	sts (final)	thirsts

filmed
elms, films

s

s

T

lmz (final)
lpt (final)
lps (final)
lbd (final)
lbz (final)
lfθs (final)
lft (final)
lvd (final)
lθ (final)
lθs (final)
lnd (final)
lnz (final)

U

helped
helps
bulbed
bulbs
twelfths
elfed
delved

O

	ltst (final) ldz (final) ltʃt (final) ldʒd (final) lʃt (final) lks (final) lkt (final) lkts (final)	health tilths kilned kilns waltzed holds, worlds filched bilged welshed milks milked mulcts

พยัญชนะควบกล้ำ 3 เสียง

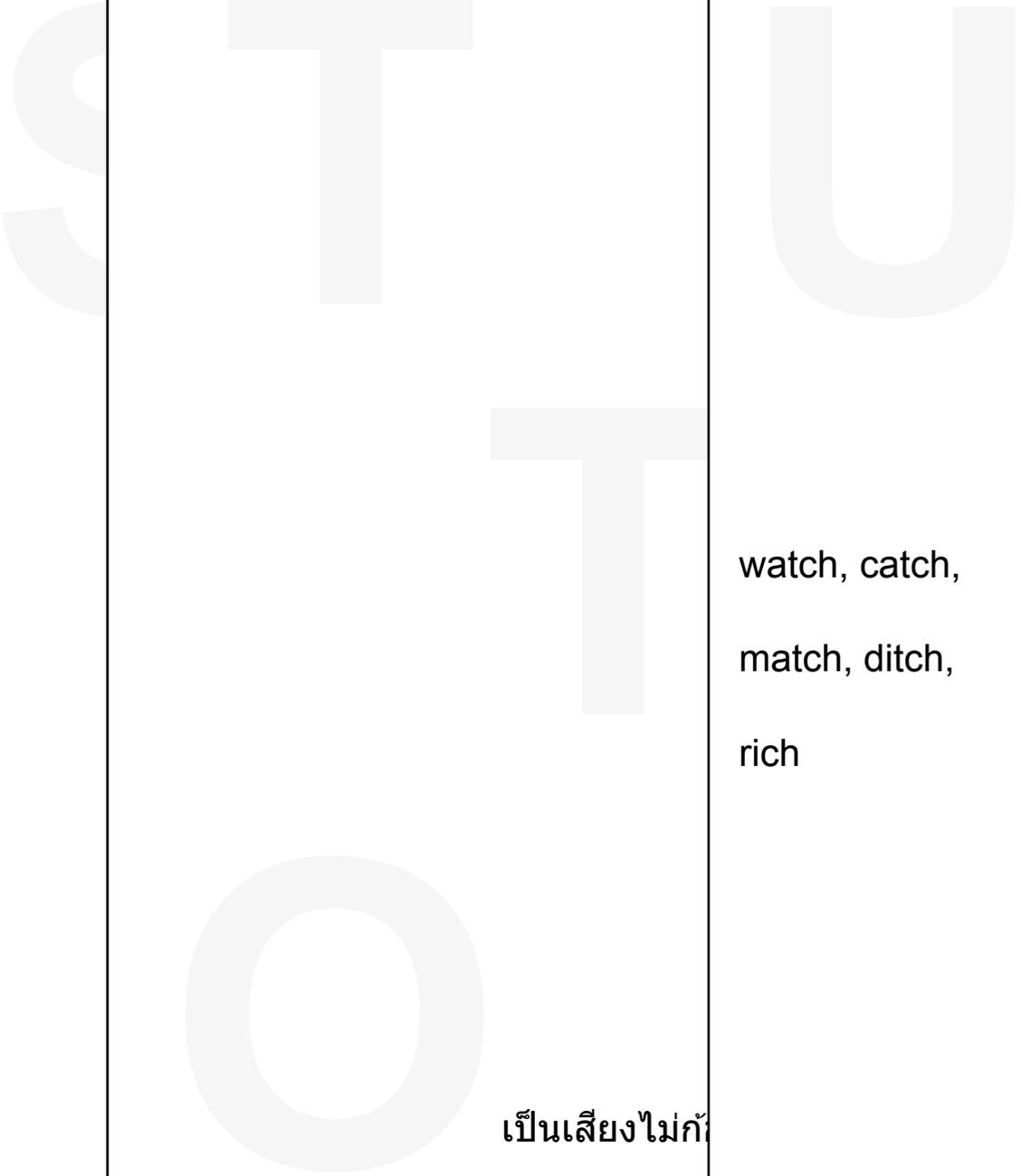
สัทอักษร	เสียงพยัญชนะ	ตัวอย่างคำศัพท์
/p/	 p _θ r (medial)	upthrust
/f/	f _θ l (medial)	fifthly
/m/	m _t r (medial)	temptress
/ŋ/	ŋ _s t (medial)	minxed

- เสียงพยัญชนะท้ายคือ เสียงพยัญชนะที่อยู่ท้ายของพยางค์หรือตัวสะกด เสียงที่สามารถ

เป็นเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาอังกฤษมีดังนี้

สัทอักษร	ลักษณะของเสียงที่ ออกใกล้เคียงกับการออกเสียงภาษาไทย แต่ไม่เหมือนกันทีเดียว	พยัญชนะท้าย
/p/	เป็นเสียงไม่ ก้อง ออกเสียง [เพอะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “พ”	top, pope, flip, ape, sip
/b/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เบอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “บ”	robe, rib, crab, tab, job
/t/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เทอะ]	bat, sport, chat, jet,

	ใกล้เคียงกับอักษร “ท”	gut
/d/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เดอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ด”	dad, kid, bud, rid, god
/k/	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เคอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ค”	talk, kick, back, track, duck
/g/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เกอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “ก”	bag, plug, flag, wig, dog
	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เชอะ] ใกล้เคียงกับอักษร “	watch, catch, match, ditch, rich

/dʒ/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เจอะ] ไกล่เคียงกับอักษร “จ”	judge, charge, bridge, fridge, large
/n/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [นีน] ไกล่ เคียงกับอักษร “น”	sun, none, gone, pin, bean
/m/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [มึ่ม] ไกล่ เคียงกับอักษร “ม”	some, mum, rum, film, farm
/ŋ/	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [อ็อง] [อ็อง] ไกล่เคียงกับอักษร “ง”	ong, sung, ring, bang, ding-dong

F
S ST
OU

กิจกรรมที่ 2

จงเขียนสัทอักษรตัวแรกของคำต่อไปนี้

1. philosophy _____

2. wave _____

3. mnemonic _____

4. January _____

5. translate _____
6. shoot _____
7. that _____
8. plant _____
9. charge _____
10. perfect _____

กิจกรรมที่ 3

จงเขียนสัทอักษรของเสียงท้ายของ
คำต่อไปนี้

Phonology 4-23

1. boys _____
2. wretch _____
3. wrong _____
4. breeze _____
5. width _____
6. logs _____

STOETH

7. Coltrane _____
8. stones _____
9. sticks _____
10. herbal _____

2) เสียงสระ (Vowels) เสียงสระเป็นส่วนประกอบที่เป็นแกน
กลางของพยางค์ ทุกพยางค์จะ

ต้องมีเสียงสระเสมอ หรือไม่เช่นนั้นจะต้องมีเสียงที่ทำหน้าที่แทนสระ
สระในภาษาอังกฤษแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ สระเดี่ยว และสระ
ประสม ซึ่งยังจำแนกเป็น สระประสมสองเสียงและสระประสมสามเสียง
ในหมู่ชนที่พูดภาษาอังกฤษ สำเนียงที่พูดกันในแต่ละถิ่นอาจแตกต่างกัน
กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสระจะต่าง กันมากกว่าเสียงพยัญชนะ แต่
อย่างไรก็ตามเราสามารถอธิบายคุณสมบัติของเสียงสระได้จาก

ลักษณะสำคัญ

ต่อไปนี้เป็น ส่วนของลิ้น ระดับของลิ้น ลักษณะริมฝีปาก และความสั้น-
ยาวของเสียง ตารางต่อไปนี้แสดงให้เห็นสระในภาษา
อังกฤษ 12 เสียงตามคุณสมบัติของเสียงสระทั้ง 4 ลักษณะ
สำคัญข้างต้น

STO

W

สระ	เทียบ ได้กับ เสียง ใน ภาษา ไทย	ส่วนขอ	ระดับของ ลิ้น	ริมฝีปาก	ความสั้น- ยาว ของเสียง
[i]	อี	หน้า	สูง	ปาก เหี่ยยด	เสียงสั้น

[i:]	อี	หน้า	สูง	ปาก เหี้ยมด	เสียงยาว
[e]	เอะ	หน้า	กลาง	ปาก เหี้ยมด	เสียงสั้น
[æ]	แอะ	หน้า	ต่ำ	ปาก เหี้ยมด	เสียงสั้น
[ə]	เ	กลาง		ปาก เหี้ยมด	เสียงสั้น
[ɜ:]	เออ	กลาง	กลาง	ปาก	เสียงยาว
[ʌ]	อะ	กลาง	ต่ำ	ปาก เหี้ยมด	เสียงสั้น
[u]	อุ	หลัง	สูง	ปากห่อ	เสียงสั้น
[u:]	อู	หลัง	สูง	ปากห่อ	เสียงยาว

	เอะ			ปากห่อ	เสียงสั้น
			ต่ำ		
[ɔ:]	ออ	หลัง	ต่ำ	ปากห่อ	เสียงยาว
[a:]	อา	กลาง	ต่ำ	ปาก เหยียด	เสียงยาว

STO๕

เสียงสระในภาษาอังกฤษสามารถจำแนกประเภทได้โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

- ส่วนของลิ้น
- ความสั้นยาวในการออกเสียง

STOU

- การเน้นเสียง
- การเกร็งอวัยวะในช่องปาก

ขอให้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับสระแต่ละประเภท ดังนี้

- ส่วนของลิ้น แบ่งได้เป็น สระหน้า สระกลาง และสระหลัง ดังนี้

(1) สระหน้า (front vowels) ใช้ลิ้นส่วนหน้าในการออกเสียง ประกอบด้วย

- /i:/ เช่น cream, seen (long high front spread vowel)
- /ɪ/ เช่น bit, silly (short high front spread vowel)
- /e/ เช่น bet, head (short mid front spread vowel)
- /æ/ เช่น cat, dad (short low front spread vowel)

(2) สระกลาง (central vowels) ใช้ลิ้นส่วนกลางในการออกเสียง

ประกอบด้วย

- /ɜ:/ เช่น burn, firm (long mid central spread vowel)
- /ə/ เช่น about, clever (short mid central spread vowel) บางครั้งจะเรียกว่า schwa
- /ʌ/ เช่น cut, nut (short low front spread vowel)

U

S T

Phonology 4-25

O

(3) สระ
หลัง
(back
vowels)
ใช้สั้น
ส่วนหลัง
ในการ

ออกเสียงประกอบด้วย

- /u:/ เช่น boob, glue (long high back rounded vowel)
- /ʊ/ เช่น put, soot (short high back rounded vowel)

STOU

- /ɔ:/ เช่น corn, faun (long mid back rounded vowel)
  - /ɒ/ เช่น dog, rotten (short low back rounded vowel)
  - /ɑ:/ เช่น hard, far (long low back spread vowel)
- ความสั้นและความยาวในการออกเสียง จำแนกได้ตามตารางต่อไปนี้

สระเสียงสั้น	สระเสียงยาว		
i u e ɔ ʌ æ ə	a: i: u: ɔ: ɜ:	ei ai ie uə vi au εə ou	aɪ əu
สระเดี่ยว	สระประสมสองเสียง		สระประสมสามเสียง

STOCH

จะเห็นได้ว่า สระเดี่ยวมีทั้งที่เป็นสระเดี่ยวเสียงสั้นและสระเดี่ยวเสียงยาว ส่วนสระประสมจะเป็น สระเสียงยาวทั้งหมดโดยแบ่งเป็นสระเสียงยาวที่เป็นสระประสมสองเสียงและสระเสียงยาวที่เป็นสระประสมสามเสียง

สระเดี่ยวเสียงสั้น

สัทอักษร	ลักษณะเสียงที่ออก	ตัวอย่างคำศัพท์

เสียง /i/
หรือ
/ɪ/ ใน
อเมริกัน

S

T

U

“i”- sit, hit

“y”- symbol,
city

“e” – pretty,
expect

“a”- village,
private

เป็นสระเสียง

สันคล้ายเสียงสระ อี ในภาษาไทย

ออกเสียง

โดยการใช้ฐานกรณ์ดังนี้ ลิ้น
ส่วนหน้าจะยกขึ้นสูง ขากรรไกร
จะอยู่ต่ำกว่าเสียงสระอีในภาษา
ไทยเล็กน้อย กล้ามเนื้อบริเวณ
ลิ้น ริมฝีปาก และมุมปากจะไม่มี
การเกร็งริมฝีปากเหยียดออก

เสียง /e/

”- dead,

“a” - many,
Thames
“ai”- said,
laid

	เป็นสระเสียง เสียงสระ เอะ ในภาษาไทย ไม่มีการเกร็งที่อวัยวะในช่องปาก ลิ้นส่วนหน้าจะยกขึ้นไป บริเวณ ส่วนหน้าของช่องปาก ระดับของ ลิ้นจะอยู่ในระดับ กลาง ปลายลิ้น จะแตะฟันล่าง ริมฝีปากเหยียด ออกออก	
เสียง /æ/	เป็นสระเสียงสั้นคล้ายเสียงสระ แอะ ในภาษาไทย แต่จะ ไม่มีการ เกร็งที่อวัยวะในช่องปาก ปากจะ เปิดมากกว่า การออกเสียงสระ /ɛ/	มักสะกดด้วย อักษร a เช่น rat, cap, sad, jack เป็นต้น

U

ตาราง (ต่อ)

สัทอักษร	ลักษณะเสียงที่ออก	ตัวอย่างคำศัพท์
s /s/	ro เป็น งสั้นคล้ายเสียงสระ เอาะ ในภาษา	 “o” - dock, dog “a” - was, what “ou, ow” - cough, tough, knowledge “au” - because

S

เสียง /ʌ/

T

O

เป็นสระเสียงสั้นคล้ายเสียงสระ
อะ ในภาษาไทย แต่ปาก จะอ้า
มากกว่า

“u” – sum, cut
“o” - son, come
“ou” -
couple,
enough “oo”
- blood, flood

S

เสียง

T

O

U

U

เป็นสระเสียงสั้นคล้ายเสียงสระ
เออะ ในภาษาไทย แต่จะ ไม่มีการ
เกร็งที่อวัยวะในช่องปาก ปรากฏ
ในคำที่ไม่เน้น เสียงในภาษา
อังกฤษ

- possible

“e” -
gentlemen
“a” - woman
“o” - tobacco
“u” - suppose
“ar” - particular
“er” - mother
“or” - doctor
“ou” - famous
“our” - colour
“ure” - figure

เสียง /u/	เป็นสระเสียงสั้นคล้ายเสียงสระ อ ในภาษาไทย แต่จะ ไม่มีการเกร็ง ที่อวัยวะในช่องปาก โดยปากจะ ห่อน้อยกว่า การออกเสียงสระ อ ในภาษาไทย	“u” - put, full “o” - wolf, woman “oo” - book, wood “ou” - could, should

STO๒

สระเดี่ยวเสียงยาว

U

Phonology 4-27

สัทอักษร	ลักษณะเสียงที่ออก	ตัวอย่างคำศัพท์

S

ง /i:/

RO

เป็น

ยงยาวคล้ายเสียงสระ อี ในภาษาไทย

ออกเสียงจะยกลิ้นขึ้นสูง ริมฝีปาก
เหยียด และมีการเกร็ง ที่อวัยวะใน
ช่องปาก

J

“ee”

teen

“e” - be, these
“ea” - tea, sea
“ie” - niece,
field
“i” - machine,
police

S

เสียง /a:/

T

O

เป็นสระเสียงยาวคล้าย
เสียงสระ อา ในภาษาไทย

“ar” - part, car
“ear” -
heart,
hearth “er” -
clerk,
sergent “al”
- calm, half
“au” - laugh,
aunt

s

เสียง

u

u

or” - horse, sort

“aw” - saw,
jaw

“ou” -
bought,
sought “au” -
cause,

caught “a” -
hall, walk

“our” -
court,
course

“ore” -

before, sore
“oor” - door,
floor
“oar” - board,
hoard

O
T
O

เป็นสระเสียง

เสียงสระ ออ ใน

เสียง /u:/

S

S

T

T

U

o” - food

“o” - do, who

“ou” - group,
soup

“u” - rude,
june

“ew” -

chew,

threw “ue” -

blue, glue

“oe” - shoe,
canoe

“ui” - juice

	เป็นสระเสียงยาว เสียงสระ อู ในภาษา	
เสียง /ɜ:/	เป็นสระเสียงยาวคล้ายเสียงสระ เออ ในภาษาไทย	“ur” - hamburger, further “er” - German, insert “ir” - firm, sir

4-28

ภาษาศาสตร์เบื้องต้น

สระเสียงยาวที่เป็นสระประสมสองเสียง

สัทอักษร	ลักษณะของเสียงที่ออก	ตัวอย่าง

S

/ei/

FO

เริ่ม

รอกเสียง /e/ แล้วค่อยๆ เลื่อนลิ้นให้

โดยให้มีเสียงต่อเนื่อง เสียงที่ได้จะเป็นสระเสียงยาว เอะ และ อี ควบกัน

J

“a” -

late

“ay” - day, lay
“ai” - rail, bail
“ei” - eight, weight
“ea” - great, break

/ou/	เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงโดย การห่อปากเล็กน้อยแล้ว ยกคาง หรือขากรรไกรขึ้นแล้วห่อ ปากมากขึ้น จะได้เสียง /ou/	“oa” - oak, road “oe” - toe, foe “ou” - soul, shoulder “ow” - know, glow

		- dry, by “igh” - high, fight “eigh” - height “ie” - die, pie “ye” - dye, bye “ei” - either, neither

	เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงคล้ายกับสระ ไอ่ หรือ อาย ในภาษาไทย	
/au/	เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงคล้ายกับสระ เอา หรือ อาว ในภาษาไทย	“ou” - sound, bound “ow” - cow, town
/ɛə/		

	เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงโดยเริ่มที่ ภาษาไทย แต่เหยียดมุมปากน้อยกว่าแล้วขยับปากสูงขึ้น โดยการยกขากรรไกรล่างและลิ้น จะได้เสียง /eə/ ในการสะกดคำที่ออกด้วยเสียงสระนี้มักจะมีเสียง /r/ ออกตามหลังเสมอ	re” - where, t “are” - care, rare “air” - fair, pair “ear” - bear, wear “eir” - heir, their “ar” - Mary, Sarah
/oi/	เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงคล้ายกับเสียง ออย ในภาษาไทย	“oi” - boil noise “oy” - boy, toy “uoy” - buoy

/iə/

S T

“eer” - deer,
career
“ear” - dear,
hear
“ere” - here,
mere
“eir” - weird
“ier” - fierce
“ir” - fakir

เป็นสระเสียงยาว ออกเสียงคล้ายสระ
เอีย

ʃ

s st

ou

Phonology 4-29

ตาราง (ต่อ)

สัทอักษร	ลักษณะของเสียงที่ออก	ตัวอย่าง

/uə/	เป็น ยงยาว ออกเสียงคล้ายกับสระ อัว ใน ไทย	“oor” - poor, moor “ure” - pure, cure “ur” - curious, during “our” - tour, dour

สระเสียงยาวที่เป็นสระประสมสามเสียง

สัทอักษร	ลักษณะเสียงที่ออก	ตัวอย่างคำศัพท์

ST

เสียง /aɪə/

U

e, tyre

O

เป็นสระ

ประสมโดยการเลื่อนของลิ้น

ประกอบด้วยเสียง สระสามเสียง

	คือ /a/ /ɪ/ และ /ə/	
เสียง /aʊə/	เป็นสระประสมโดยการเลื่อนของลิ้น ประกอบด้วยเสียงสระสามเสียงคือ /a/ /u/ และ /ə/	power, shower

จะเห็นได้ว่าการออกเสียงสระในภาษาอังกฤษ สระเดียวจะประกอบด้วยสระ 1 ตัว สระประสมสองเสียงจะประกอบด้วยสระสองตัว และสระประสมสามเสียงจะประกอบด้วยสระสามตัวด้วยกัน สระส่วนใหญ่เป็นสระเสียงยาวแต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระยะเวลา (duration) ในการเปล่งเสียงสระนั้น นอกจากนี้การออกเสียงสระยังมีลักษณะอีก 2 ประการ ดังนี้

- การเน้นเสียงในภาษาอังกฤษมีการเน้นเสียงในพยางค์ หรือในคำบางคำในประโยค

ในหน่วยเสียงประเภทไม้อีสระ (supra-segmental phonemes) ในพยางค์ที่ไม่เน้นจะมีการลดเสียงสระ (reduced vowels) จะทำให้สระตัวนั้นมีเสียงสั้นลง ใกล้เคียงกับการออกเสียง อะกึ่งเสียง หรือ schwa /ə/ • การเกร็งอวัยวะในช่องปาก สระในภาษาอังกฤษสามารถแบ่งย่อยออกเป็น สระประเภทเกร็งที่อวัยวะในช่องปาก (tense vowels) และประเภทไมเกร็งอวัยวะในช่องปาก (lax) ดังตาราง ต่อไปนี้

	Tense	Lax
สระเดี่ยว	i: u: ɔ:*	i e æ ʌ u ɔ: * ɜ: ə
ปร	iə uə ɔi au əə ou aə auə	ei ai

* ɔ: สามารถเป็นได้ทั้งสองประเภท

4.2.2 หน่วยเสียงประเภทไม่อิสระ (Supra-segmental Phoneme) ได้แก่ ส่วนประกอบอื่นของเสียง นอกเหนือจากพยัญชนะสระ ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความหมายได้ ในที่นี้จะนำเสนอส่วนที่จะเป็น ประโยชน์ในการศึกษาภาษาอังกฤษของนักศึกษา ได้แก่ การเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation)

รายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การเน้นเสียง (Stress) หมายถึง การเน้นเสียงของแต่ละพยางค์เมื่อเปรียบเทียบกับพยางค์ อื่นๆ ในการพูดแต่ละคำหรือประโยค ในทางภาษาศาสตร์คือการที่มีพลังกำลังของกระแสลมจากปอดตกลงบน พยางค์ใดพยางค์หนึ่ง ในภาษาอังกฤษการออกเสียงพยางค์ คำหรือประโยคจะได้รับการเน้นไม่เท่ากัน การเน้น ในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น การเน้นเสียงในระดับคำ และการเน้นเสียงในระดับประโยค

- การเน้นเสียงระดับคำ(wordstress) คำในภาษาอังกฤษมีตั้งแต่พยางค์เดียว จนถึงหลาย

STOU

พยางค์ พยางค์ที่ได้รับการเน้นมากกว่าพยางค์อื่นๆ เรียกว่า stressed syllable ส่วนพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้น หรือเบากว่าพยางค์อื่นๆ เรียกว่า unstressed syllable ในการออกเสียงคำแต่ละคำจะต้องมีการลงเสียงหนักที่ พยางค์ใดพยางค์หนึ่งของคำเสมอ ถ้าหากออกเสียงเรียบๆ หรือเน้นที่พยางค์ที่ไม่ถูกต้องอาจทำให้ความหมาย ของคำ เปลี่ยนไป และ/หรือจะทำให้เกิดการสื่อสารที่ผิดพลาดได้ การเน้น พยางค์ของคำใดๆ หมายถึง การออก เสียงดัง เสียงสูงและเสียงยาว กว่าพยางค์อื่นๆ ที่ไม่ได้เน้น หากเป็นคำที่มีหลายพยางค์ก็จะมี การ เน้นหลักและ เน้นรอง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

STOUU

PHOtograph   pho**TO**graphy   photo**GRA**phic

PENcil com**MIT**tee volun**TEER**

MARyland so**CI**ety infor**MA**tion

STOUU

คำหลายพยางค์ในภาษาอังกฤษบางคำ มีคำที่เป็น stressed syllables สองพยางค์ แต่เมื่อ

เปรียบเทียบกันระหว่าง stressed syllables ก็จะมีพยางค์หนึ่ง ออกเสียงหนักกว่าอีกพยางค์หนึ่ง ดังนั้นจะ เรียกพยางค์ที่ออกเสียง เน้นหนักที่สุดเป็นพยางค์ที่มี primary stress ส่วนพยางค์ที่ออกเสียง เน้นรองลงมา เรียกว่าพยางค์มี secondary stress ส่วนพยางค์ที่เป็น unstressed syllable ก็คือพยางค์ที่มี weak stress หรือพยางค์ที่ไม่ เน้นนั่นเอง

การเน้นเสียงระดับคำโดยทั่วไปจะแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ พยางค์ที่ได้รับการ เน้น

(stressed syllables) พยางค์ที่ไม่เน้น (unstressed syllables) และ เสียงสระที่ไม่เน้น (unstressed vowel) ในภาษาอังกฤษพยางค์ในแต่ละคำนอกจากจะออกเสียงเน้นหนัก ไม่เท่ากันแล้ว พยางค์ที่

ได้รับการเน้นจะมีลักษณะการออกเสียงต่างจากพยางค์ที่ไม่เน้นดังนี้

(1) พยางค์ที่ได้รับการเน้น(stressed syllables) จะมีลักษณะการออกเสียงดังนี้ คือ

- พยางค์นั้นจะใช้แรงในการออกเสียงมาก ทำให้พยางค์นั้นดังกว่าพยางค์อื่น
  - เสียงสระในพยางค์จะยาวกว่าเสียงสระของพยางค์ที่ไม่เน้น
  - มักจะมีการเปลี่ยนระดับเสียงในพยางค์ที่ได้รับการเน้น ซึ่งส่วนมากระดับเสียงจะสูงกว่าพยางค์อื่นๆ

STO

U

(2)

พยางค์ที่ไม่เน้น

(unstressed syllables) จะมี

Phonology 4-31

ลักษณะดังนี้

- เสียงของพยางค์ทั้งพยางค์จะเบา บางที่อาจเบาจนแทบไม่ได้ยินเสียงพยางค์นั้น

STOU

- เสียงสระจะสั้นลงและจะมีผลทำให้เสียงทั้งพยางค์สั้นลงด้วย
- เสียงสระมักจะเปลี่ยนไปเป็น /ə/ หรือ /i/ ซึ่งจะอธิบายรายละเอียดต่อไป
  - เสียงสระอาจลดหายไปถ้าอยู่หน้าเสียงพยัญชนะ /n/ หรือ // โดยที่ /n/ หรือ // จะออกเสียงเป็น syllabic คือ การลดเสียงลงครึ่งเสียงในกรณีที่พยัญชนะตัวนั้นอยู่กลางคำ โดยทำหน้าที่คล้ายเสียงสระ เช่น คำว่า rhythm, bottle กรณีเช่นนี้อาจเกิดขึ้นได้กับพยางค์ที่ลงท้ายด้วย /m/ แต่มีน้อยในภาษาอังกฤษ

STOU

(3) เสียงสระที่ไม่เน้น (*unstressed vowels*)

เสียงสระในพยางค์ที่ไม่เน้นส่วนมาก จะเป็นเสียง /ə/ หรือ /ɪ/ ที่เป็นเช่นนี้เพราะขณะออกเสียงพยางค์ที่ไม่เน้น อวัยวะในการออกเสียงจะใช้แรง น้อยลง ล้วนจะอยู่ใกล้เคียงกับตำแหน่งปกติ ซึ่งสามารถแจกแจงได้ดังนี้

- การเปลี่ยนเสียงสระเป็นเสียง /ə/ กล่าวคือถ้าพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นและไม่ได้สะกดด้วยเสียงสระ/i/ ให้เปลี่ยนเสียงสระในพยางค์นั้นเป็น /ə/ เช่น 'women, 'Christmas, 'teacher, 'wonder

U

เปลี่ยนเสียงสระเป็นเสียง /i/ กล่าว
คือถ้าพยางค์ในคำที่ไม่ได้รับการ
เน้น

- การ

และสะกดด้วย 'y', 'e' และ 'i' ให้เปลี่ยนเสียงสระในพยางค์นั้นเป็น
เสียง /i/ เช่น 'happy, 'music, pre'fer, neg'lect
การเน้นเสียงในระดับคำมีกฎดังตารางต่อไปนี้

STOU

S O U

1. คำนามส่วนมากจะเน้นที่พยางค์แรก เช่น คำว่า
flower, merchant แต่ก็

T

T O

su

มีคำนามบางคำที่มีสองพยางค์แต่เน้นเสียงที่พยางค์หลัง เช่น Japan 2. คำประสม (คำโดดสองคำมารวมกันจนทำให้เกิดศัพท์ใหม่) เช่น bluebird, note book, bookstore toothbrush, keyboard มีกฎการลงเสียงหนักอย่างกว้างๆ ดังนี้

- ถ้าเป็นคำนามมาประสมกันจะลงเสียงหนักที่พยางค์แรกเสมอ - คำคุณศัพท์กับคำนามรวมกันมักเน้นเสียงที่พยางค์หน้า เช่น greenhouse, blackboard

s

to

S

คำที่มีสอง
พยางค์ขึ้นไป

U

- คำคุณศัพท์กับกริยาช่องที่สามจะเน้นเสียงพยางค์หลังซึ่งเป็นส่วนของกริยา ช่องที่สาม เช่น well-done, old-fashioned, hard-boiled
- 3. คำบุพบทและคำกริยาจะเน้นเสียงพยางค์ส่วนหลังซึ่งเป็นส่วนของกริยา เช่น overlook, undercook, outbreak
- 4. คำที่ใช้หรือพบบ่อยในภาษาอังกฤษ เมื่อเติมคำเติมหน้า (prefix) แล้วยังคง ความหมายของคำเติม (รากศัพท์) บวกกับความหมายของคำเติมหน้า (prefix)

T O

U

คำลักษณะนี้จะต้องออกเสียง primary stress ใน พยางค์ที่เน้นของรากศัพท์เดิม ส่วนคำเติมหน้า (prefix) ที่เพิ่มเข้ามามักจะออกเสียงเป็น secondary stress ตัวอย่างเช่น disagree คำว่า agree แปลว่าเห็นด้วย ตกลง dis- เป็น prefix มีความหมายว่า ไม่ เมื่อเติม dis- ข้างหน้า agree คำว่า disagree มีความหมายว่า ไม่เห็นด้วย ไม่ ตกลง

5. คำที่เกี่ยวกับคำลงท้าย (suffix) สามารถอธิบาย การเน้นได้ดังนี้ - เมื่อคำนั้นลงท้ายด้วย -ain, -neer, -ese, -ette, -sque, -ique ให้เน้น

STO

	U เสียงที่พยางค์นั้น เช่น คำว่า ob'tain, engi'neer, Chi'nese, ciga'rette, picture'sque, tech'nique - คำที่ลงท้ายด้วย -tion, -cian, -sion, -ic, -ial, -ual, -ian, -ient, -ous, -eous, -itive, -itude. -meter จะเน้นเสียงที่พยางค์หน้าคำเหล่านี้เช่น question, electrician, version, electric, artificial, residual, magician, efficient, ambiguous, miscellaneous, sensitive, attitude, thermometer - คำลงท้ายด้วย -phy, -gy, -try, -cy, -fy, -ly, -ty, -ate, -ize, -ary จะ เน้นเสียงที่พยางค์ที่สามนับจากพยางค์ท้ายสุด เช่น geography, technology, geometry, legacy, identify, immediately, ability, graduate, modernize, temporary วิธีจำกฎนี้อย่างง่ายคือ คำใดที่มีตั้งแต่ 3 พยางค์ ขึ้นไปแล้วลงท้ายด้วย -y ให้เน้นเสียงที่พยางค์ที่สามก่อนพยางค์สุดท้ายที่มี -y
กริยาที่มีสองพยางค์	ส่วนมากจะเน้นเสียงที่พยางค์สุดท้าย เช่น receive, believe, delete แต่ก็มี กริยาบางคำที่มีสองพยางค์แต่เน้นเสียงพยางค์แรก เช่น open

u

ชนิดของคำ	กฎการเน้นเสียง
s	o

T
TO
SU
U

พื

คำที่มีตัวสะกด

อนกันแต่มีการออกเสียงต่างกัน และหน้าที่ของคำต่าง
กล่าวคือ

คำหนึ่งเป็นคำนามและอีกคำหนึ่งเป็นคำกริยา หรือ
คำหนึ่งเป็นคำคุณศัพท์และ อีกคำหนึ่งเป็นคำนาม
หรือ คำหนึ่งเป็นคำนามและอีกคำหนึ่งเป็นคำกริยา

เช่น **Verb Noun**

re'cord 'record

pro'gress 'progress

pre'sent 'present

per'mit 'permit

คำเหล่านี้มักมีการเน้นคำต่างกันในแต่ละคำโดยไม่
มีกฎหรือหลักเกณฑ์ว่าคำใน ตำแหน่งใดจะลงเสียง
หนัก ดังนั้นนักศึกษาจะต้องสังเกตและฝึกการใช้
คำกริยาและ คำนามเหล่านี้ โดยออกเสียงให้ถูก
ต้อง

STO

เปิดพจนานุกรมหาการเน้นเสียง ทำเครื่องหมาย และฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้

1. economic
2. circulation
3. consideration
4. objectively
7. latitude
8. latitudinal
9. latitudinarian
10. communicate

STOU

- 5. impossibility 11. communication
- 6. polytechnic 12. intercommunication

- การเน้นเสียงระดับประโยค(Sentence Stress) ในการออกเสียงประโยคภาษาอังกฤษจะ

มีการเน้นเสียงคำหรือออกเสียงหนักเฉพาะคำที่ต้องการเน้นหรือแสดงความหมายเท่านั้น คำที่ไม่สำคัญใน ประโยคก็จะลดการออกเสียงด้วยการพูดรวบรัดให้ผ่านไปอย่างรวดเร็ว เหมือนการกลืนคำเอาไว้ในคอ ดังนั้น การออกเสียงหนักของคำในประโยคสามารถเปลี่ยนย้ายคำที่ต้องการลงเสียงหนักได้ ขึ้นอยู่กับว่าประโยคที่พูดนั้น ผู้พูดต้องการเน้นอะไรก็ออกเสียงหนักในคำเหล่านั้น ตัวอย่างเช่น

Mother: John, when are you going to **stop** playing **games** and **do** your **homework**?

John: Mum, I'll do it at **five** o'clock.

Mother: No, honey, you have to do it **right** now as we're going out for dinner at six o'clock.

จากตัวอย่างในประโยคแรก เราต้องการเน้นใจความสำคัญของประโยคเท่านั้น
คือต้องการ
ทราบว่าเมื่อไรจอห์นซึ่งเป็นลูกชายจะทำการบ้าน ดังนั้นคำสำคัญที่
ต้องการเน้นก็คือ when และ do (ซึ่งในที่นี้ เป็นคำกริยาแท้) และ
homework (คำนี้ออกเสียงหนักพยางค์หน้า) ส่วนคำอื่นๆ เป็นเพียง
เป็นคำประกอบ

T O U

(function word) ที่ช่วยทำให้โครงสร้างของประโยคถูกต้องตามหลัก
ไวยากรณ์ถ้าเราเอาคำเหล่านี้ออกไปก็ ยังจับใจความของประโยคได้
แต่ถ้าเราเอาคำสำคัญ (content word) ออกไปคงจะไม่ทราบว่าผู้พูด
ต้องการ สื่อสารอะไร

คำที่ให้ความหมายสำคัญในประโยคหรือ content word มักจะเป็นคำนาม คำ
กริยาแท้

คำกริยาวิเศษณ์ คำปฏิเสธ ส่วนคำประกอบหรือ function words คือ
คำสรรพนาม คำบุพบท คำกำกับนาม คำสันธาน คำกริยาช่วย ศึกษา
ได้จากตารางข้างล่างนี้

คำสำคัญ (Content Word)		U ส่วนคำ ประกอบ (Function Word)	
S คำนาม (Noun)	T homework, dinner	O สรรพนาม (Pronoun)	I , you, we, they
คำกริยาแท้ (Main Verb)	go, talked, working	คำบุพบท (Preposition)	on, in, under

S คำคุณศัพท์ (Adjectives)	big, smart, handsome	O คำกำกับนาม (Articles)	U the, a, an
คำกริยาวิเศษณ์ (Adverbs)	quickly, often	คำสันธาน (Conjunction)	but, and, so
S คำปฏิเสธ (Negative Auxiliary Verb)	T an't, don't, isn't	คำกริยาช่วย (Auxiliary Verb)	can, should, must,
คำนิยมนวิเศษณ์ Demonstrative	that, this, those	คำกริยา be (Verb BE)	is, was, am

es			
คำขึ้นต้นคำถาม (Question words)	when, where, who		

STORY

ทั้งนี้ในประโยคเดียวกัน อาจไม่เน้นคำสำคัญทุกคำ การออกเสียงเน้นคำใดขึ้น
อยู่กับผู้พูด

ว่าต้องการเน้นความหมายของประโยคอย่างไรและใจความใดเป็นใจ
ความที่สำคัญที่สุดของประโยค ตัวอย่าง เช่น I don't think he
should get the job. ซึ่งเมื่อเน้นคำสำคัญต่างกันก็จะมีความหมาย
ต่างกันดังต่อไปนี้

การเน้นเสียงคำในประโยค	ความหมาย
I don't think he should get the job.	Somebody else thinks he should get the job.
I don't think he should get that job.	He should get other jobs.
I don't think he should get that job .	Maybe he should get something else instead.

U

ST

Phonology 4-35

O

2) ทำนองเสียง (*Intonation*) การออกเสียงคำ วลี และ ประโยคภาษาอังกฤษนั้น นอกจากจะมี การเน้นเสียงหนักเบาแล้ว ยังมี การทำเสียงสูงต่ำ หรือเรียกว่า ทำนองเสียง (*intonation*) ซึ่งต่างจาก เสียง วรรณยุกต์ในภาษาไทย จีน ลาว เวียดนาม และพม่า ซึ่งนัก

STOU

(tone language) ส่วนภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ ในแถบยุโรปจะมีทำนองเสียงเป็นลักษณะเด่นจึงเรียกว่า ภาษาทำนองเสียง (intonation language) การทำเสียงสูงต่ำในภาษาอังกฤษนี้คล้ายกับเสียงดนตรีในภาษา ทำนองเสียง คำแต่ละคำจะไม่มีระดับเสียงเฉพาะ การพูดออกมาครั้งหนึ่งๆ จะต้องมีรูปแบบของระดับเสียง เฉพาะของประโยคหรือข้อความ การเปลี่ยนรูปแบบของระดับเสียงจะทำให้ความหมายทั้งประโยคเปลี่ยนไป ความหมายของประโยคที่กล่าวถึงนี้หมายถึงความหมายทางไวยากรณ์ ซึ่งได้แก่ ชนิดของประโยค เช่น บอกเล่า คำถาม คำสั่งจะมีรูปแบบของระดับเสียงต่างกันนอกจากนี้ ความแตกต่างของระดับเสียงภาษาอังกฤษ

STO

U

ที่ไม่เหมือนกับวรรณยุกต์ในภาษาไทย คือทำนองเสียงจะไม่ทำให้
ความหมายของคำ คำนั้นเปลี่ยนไป แต่จะ ทำให้ความหมายทาง
ไวยากรณ์ของประโยคเปลี่ยนไป

กล่าวโดยสรุปก็คือ ในภาษาทำนองเสียง ถึงแม้ว่าประโยคจะ

ประกอบด้วยคำคำเดียว ความหมาย ของคำก็ยังคงเดิม จะเปลี่ยนเฉพาะความหมายทางไวยากรณ์เท่านั้น ศึกษาจากตัวอย่างต่อไปนี้
Derek: What did you eat this morning? (คุณรับประทานอะไรเมื่อเช้านี้)

Christina: Milk. (นม)

STOU

Derek: Only milk? (แค่นมเท่านั้นหรือ)

Christina: Yes, only milk. (ใช่ แค่นมเท่านั้น)

ระดับเสียงของคำว่า 'milk' ทั้ง 3 ครั้งจะไม่เหมือนกัน ระดับเสียงของคำ milk ที่ใช้ในครั้งแรกจะเป็นเสียงลดต่ำ ซึ่งเป็นรูปแบบของระดับเสียงของประโยคบอกเล่า เป็นการให้ข้อมูลทั่วไป เมื่อได้ยิน Christina ตอบแล้ว Derek พูดคำว่า 'milk' โดยใช้ระดับเสียงที่สูงขึ้น ทำให้คำว่า 'milk' มีความหมายเป็น คำถาม เหมือนเป็นการถามให้แน่ใจ ส่วน Christina ตอบอีกครั้งโดยใช้ระดับเสียงสูงต่ำโดยระดับเสียงของ

STOU

STOU จะแถมสูงกว่าระดับเสียงตามในการตอบครั้งแรก การใช้ระดับเสียงในรูปแบบนี้ก็เพื่อเน้นให้ผู้ถามเชื่อว่า ผู้ตอบเต็มใจในตอนที่ท่านั้นจริงๆ ความแตกต่างของระดับเสียงที่ให้ความหมายในลักษณะเช่นนี้ เรียกว่า เป็นความแตกต่างของท่านองเสียง ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาท่านองเสียง

นอกจากการเปลี่ยนความหมายทางไวยากรณ์แล้ว นักภาษาศาสตร์ทั่วไปยอมรับความสำคัญ ของท่านองเสียงอีก 2 ประการ คือ

- ท่านองเสียงจะช่วยบอกข้อความที่ผู้พูดต้องการเน้นเป็นพิเศษ คือถ้าผู้พูดต้องการพูดโดยเน้นความหมายของคำใดคำนั้น นอกจากจะได้รับการลงเสียงหนักแล้วยังมีการเปลี่ยนระดับเสียงอีกด้วย เช่น

I <u>took</u> the new car.	ขึ้นเสียงสูงที่ I มีความหมายว่า “คนที่เอารถคันใหม่ไป คือฉันเองไม่ใช่คนอื่น”
I took the <u>new</u> car.	ขึ้นเสียงสูงที่คำว่า new มีความหมายว่า “รถที่ฉันเอาไป เป็นคันใหม่ไม่ใช่คันเก่า”

STOY

4-36 ภาษาศาสตร์เบื้องต้น

• ทำนองเสียงอาจบอกลักษณะทางอารมณ์คำพูดของผู้พูดว่าผู้พูดพูดด้วยความโกรธ ความจริงใจ ความพอใจ หรือไม่พอใจ เป็นต้น ตัวอย่างเช่น คำพูดแสดงความขอบคุณ (thank you) อาจพูดโดยใช้ทำนองเสียง 2 แบบ คือ

<u>Thank you.</u>	ระดับเสียงเริ่มสูงที่คำว่า Thank และลงต่ำที่คำว่า you ทำนองเสียงในรูปแบบนี้แสดงว่า ผู้พูดแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจ และมักใช้กับเรื่อง que ผู้พูดเห็นว่าสำคัญ
<u>Thank you.</u>	ระดับเสียงเริ่มระดับกลางที่คำว่า Thank และขึ้นสูงที่คำว่า you เป็นทำนองเสียงที่แสดงความเป็นกันเอง และมักใช้กับเรื่องที่ไม่สำคัญมากนัก หรือพูดตามมารยาททางสังคม

TOU

สมมติว่าบุคคลคนหนึ่งเชิญเราไปงานเลี้ยงที่บ้านเขา หรือให้ของขวัญเรา เราจะต้องพูด โดยใช้ทำนองเสียงแบบแรก ถ้าใช้แบบที่สองจะเป็นคำตอบที่ค่อนข้างไม่สุภาพ ซึ่งจะใช้ในกรณีที่เรากำลังรีบ ประทานอาหารกับเพื่อน แล้วเพื่อนช่วยส่งขวดพริกไทยให้ เราอาจพูดว่า Thank you. โดยใช้ทำนองเสียงแบบ ที่สองได้

ทำนองเสียงในภาษาอังกฤษมีรูปแบบโดยทั่วไป ดังนี้คือ การขึ้นเสียงสูงและการลงเสียงต่ำ โดยมีหลักดังนี้

ทำนองเสียง	สถานการณ์ที่ใช้

SSUE

1. เมื่อเราพูดประโยคยาวและยังกลัวใจความ
ประโยคไม่จบ เช่น Janet's going to Bright
tomorrow afternoon to buy herself a pair
red leather shoes, a pair of blue suede
shoes, three

S

ก

ขึ้นเสียงสูง (rising intonation)

TO

U

pairs of jeans and red leather sandals.

2. คำถามที่ต้องการคำตอบ Yes หรือ No เช่น

Is John going to Brighton?

Is Janet home?

3. เมื่อต้องการถามผู้พูดอีกครั้งถ้าเราไม่แน่ใจในคำถาม (echo questions) เช่น You what?

4. เมื่อไม่แน่ใจว่าผู้ฟังจะทำได้หรือต้องการทักทาย เช่น A: I will finish this job on Monday.

B: On Monday?

5. คำอุทาน เช่น Oh really?

ตาราง (ต่อ)

U

Phonology 4-37

ทำนองเสียง	สถานการณ์ที่ใช้
s	o e

T

th

1. เมื่อสิ้นสุดใจความในประโยคที่เรากล่าว
ทั้งในประโยคบอกเล่า และ ปฏิเสธ เช่น
~~She is a good girl.~~
~~She doesn't want to talk about it.~~
2. คำถาม Wh-questions เช่น
~~What are you doing?~~

s

st

T

U

S

การ

ลงเสียงต่ำ (falling
intonation)

3. ใช้ตอบคำถามแบบสั้น เช่น

~~Yes, it is.~~

4. ใช้ในประโยคคำสั่ง เช่น

~~Don't talk.~~

~~Shut the door.~~

5. ใช้กับประโยคคำถามประเภท tag question เมื่อผู้พูดค่อนข้างแน่ใจในคำตอบ หรือต้องการคำตอบรับในลักษณะเห็นด้วย เช่น ~~They aren't doing homework, are they?~~

~~You like coffee, don't you?~~

แบบฝึกอ่าน

STU

O

ขอให้นักศึกษาอ่านออกเสียงข้อความต่อไปนี้ แล้วบันทึกเสียงไว้ จากนั้นเปิดไฟล์เสียงในโมดูลนี้ทาง ระบบออนไลน์ เพื่อฟังการออกเสียงจากเจ้าของภาษาและทำเครื่องหมายการเน้นเสียงและทำนองเสียง จากนั้น

STOU

เทียบกับเสียงที่นักศึกษาบันทึกไว้ นักศึกษาควรฝึกออกเสียงตามเสียงเจ้าของภาษาตามที่ได้ยินด้วย I've found almost everything ever written about love to be true. Shakespeare said "Journeys end in lovers meeting." What an extraordinary thought. Personally, I have not experienced anything remotely close to that, but I am more than willing to believe Shakespeare had. I suppose I think about love more than anyone really should. I am constantly amazed by its sheer power to alter and define our lives. It was Shakespeare who also said "love is blind." Now that is something I know to be true. For some quite inexplicably, love fades; for others love is simply lost. But then of course love can also be found, even if just for the night. And then, there's another kind of love: the cruelest kind. The one that almost kills its victims. It's called unrequited love. Of that I am an expert.

แบบประเมินผลตนเองหลังเรียน

STOU

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดระบุความแตกต่างระหว่าง สัทศาสตร์ (phonetics) และ สัทวิทยา (phonology) **ไม่ถูกต้อง** 1. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับอวัยวะที่เกี่ยวข้องในการออกเสียง และวิธีการออกเสียง ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์
2. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษากระบวนการออกเสียง ส่งผ่านเสียงและรับรู้เสียงของมนุษย์

STO

U

ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างระบบเสียงพูด (pattern of speech sound) และโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์

3. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษากระบวนการออกเสียง ส่งผ่านเสียงและรับรู้เสียงของมนุษย์ ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาการออกเสียงลักษณะพิเศษ เช่น การเน้นคำ และทำนองเสียง

4. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษากระบวนการออกเสียง ส่งผ่านเสียงและรับรู้เสียงของมนุษย์ ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างเสียงพูดของมนุษย์

STOU

5. สัทศาสตร์ (phonetics) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับอวัยวะที่เกี่ยวข้องในการออกเสียงและวิธีการออกเสียง ส่วนสัทวิทยา (phonology) ศึกษาหน่วยเสียงในภาษา ข้อจำกัดและลักษณะเฉพาะในแต่ละภาษา 2. การออกเสียง -ed ท้ายคำในกลุ่มคำกริยาต่อไปนี้ ข้อใดเป็นเสียงเดียวกันทั้งหมด

1. loved, moved, liked
2. walked, stopped, parked
3. cried, occurred, hoped

STOU

4. tried, worked, walked
5. played, permitted, started
3. ข้อความใดต่อไปนี้ถูกต้อง
  1. เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษมี 26 เสียง
  2. เสียง /ŋ/ สามารถเป็นได้ทั้งเสียงต้นคำและท้ายคำ
  3. suffix '-ed' จะออกเสียงเป็น /t/ หรือ /d/ เมื่อเติมหลังคำที่ลงท้ายด้วยเสียง /t, d/
  4. คำต่อไปนี้ที่มีเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกัน city, see, sip, psychology
  5. การออกเสียงภาษาอังกฤษต่างจากการออกเสียงภาษาไทยที่การออกเสียงท้ายเท่านั้น
4. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำต้นพยางค์ทั้งหมด
  1. slam, sixth, clap
  2. sleep, drag, three
  3. bump, comes, depth
  4. fifth, bathe, help
  5. great, socks, sing

U

S T

5. เสียงพยัญชนะในข้อใดสามารถ
เป็นเสียงพยัญชนะต้นเท่านั้น

1. /t/, /f/

2. /l/, /r/

Phonology 4-39

O

3. /w/, /r/
4. /s/, /p/
5. /j/, /h/
6. คำคู่ใดไม่ใช่คู่เทียบเสียง
  1. sleep, slip
  2. sock, six

STOU

3. saw, raw
4. rid, read
5. sun, run
7. ข้อใดคือ สระหลัง ทั้งหมด
  1. /i:/, /e/, /ʌ/
  2. /i:/, /u/, /ʌ/

STOU

3. /ə/, /u:/, /i:/

4. /i:/, /æ/, /e/

5. /u/, /u:/, /a:/

8. ข้อความต่อไปนี้ ข้อใดผิด

1. พยางค์ที่ได้รับการเน้น (stress) จะเบากว่าพยางค์อื่นที่ไม่เน้น
2. พยางค์ที่ได้รับการเน้นจะยาวกว่าพยางค์อื่นที่ไม่เน้น

STOU

3. พยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียงสระอาจเปลี่ยนเป็น /ə/
  4. พยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียงสระอาจเปลี่ยนเป็น /i/
  5. เสียงสระ /i/ อาจอยู่ในพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นหรือไม่เน้นก็ได้
9. ถ้าต้องตอบคำถามว่า “Who parked the yellow car here?”
- คำตอบควรใช้ทำนองเสียงแบบข้อใด
1. Dave parked the yellow car here.
  2. Dave parked the yellow car here.
  3. Dave parked the yellow car here.
  4. Dave parked the yellow car here.
  5. Dave park the yellow car here.

U

4-40 ภาษาศาสตร์เบื้องต้น

10. ประโยคต่อไปนี ถ้าพูดให้ได้ความหมายว่า พวกเขา กำลังทำความสะอาดห้องน้ำ (ไม่ได้ทำความสะอาดสิ่ง อื่นหรือห้องอื่น) ควรใช้ทำนองเสียงแบบข้อใด

1. ~~They~~ are cleaning a toilet.

STO

U

2. They ~~are~~ cleaning a toilet.
3. They are ~~cleaning~~ a toilet.
4. They are cleaning a ~~toilet~~.
5. They are cleaning ~~a~~ toilet.

STO

U

แนว

O

ตอบโมดูลที่ 4

Phonology 4-41

U

แบบประเมินผลตนเองก่อน
เรียน

1. 4 2. 3 3. 5 4. 3 5. 1
6. 1 7. 4 8. 4 9. 4 10. 3

กิจกรรมที่ 1

Initial position	Final position

S

T

1. kin gin

2. fan van

O

U

rat rag

like live

wreathe (n.) wreathe (v.)

S

T

3. -

4. sip zip

lice lies

5. met net

U

ram ran

2. /w/
3. /n/
4. /j/
5. /tr/
6. /ʃ/
7. /ð/

ST

STOU

4-42 ภาษาศาสตร์เบื้องต้น

8. /p/
9. /z/
10. /p/

STOU

1. /z/
2. /tʒ/
3. /ŋg/
4. /z/

STOU

5. /dθ/
6. /s/
7. /n/
8. /z/
9. /s/
10. /l/

กิจกรรมที่ 4

S T U

O

1. economic
2. circulation
3. consideration
4. objectivity
5. **latitude**
6. **latitudinal**
7. latitudinarian
8. communicate
- 9.
- 10.

STOU

5. impossibility 11. communication
6. polytechnic 12. intercommunication

แบบประเมินผลตนเองหลังเรียน

1. 3 2. 2 3. 4 4. 2 5. 5
6. 2 7. 5 8. 1 9. 1 10. 4

บรรณานุกรม

Phonology 4-43

STOU

จิมมี จี. แฮริส และธีระพันธุ์วงศ์ไทย (2516)

แบบฝึกหัดการวิเคราะห์เสียงในภาษา กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภา
ลาดพร้าว

นิสา ศักดิ์เดชยนต์ และคณะ (2526) ภาษาศาสตร์สำหรับครูกรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
อักษรไทย

เรืองเดช บันเขื่อนขัตติย์ (2541) ภาษาศาสตร์ภาษาไทย นครปฐม: สถาบัน
วิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

อมร ทวีศักดิ์ (2536) สัทศาสตร์นครปฐม: สถาบันวิจัยภาษาและ
วัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

STO

U

อุดม วโรตมสิกขดิตถ์ (2515) ภาษาศาสตร์เบื้องต้น กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราม
คำแหง

Chomsky, Noam and Halle, Morris (1968). *The Sound Pattern of
English*. New York: Harper & Row.

Clements, G.N. and Keyser, S. (1983). *CV Phonology: A Generative Theory of the Syllable*. Cambridge, MA: MIT Press.

Crystal, David (1969). *Prosodic Systems and Intonation in English*. Cambridge: Cambridge

STO
U

University Press.

Fudge, Erik C. (1984). *English Word-stress*. London: Allen and Unwin.

Gimson, A. C. (1962). *An Introduction to the Pronunciation of English*. London: Edward Arnold.

Halliday, M. A. K. (1970). *A Course in Spoken English: Intonation*. London: Oxford University Press.

Kingdon, Roger (1958). *The Groundwork of English Intonation*. London: Longman.

Ladefoged, Peter (2001). *A Course in Phonetics*. 4th ed. Fort Worth: Harcourt College Publishers.

O'Connor, J. D. & Arnold, G. Frederick (1961).

STOU

Pike, Kenneth Lee (1945). *The Intonation of American English*.
Ann Arbor: University of Michigan Press.

Read, Charles (1986). *Children's Creative Spelling*. London: Routledge.

Roach, Peter (2000). *English Phonetics and Phonology: a
Practical Course*. Cambridge: Cambridge University Press.

Roach, Peter (2004). "British English: Received Pronunciation".
Journal of the International Phonetic Association. 34 (2). pp.
239-245.

Roca, Iggy and Johnson, Wyn (1999). *A Course in Phonology*.
Oxford: Blackwell Publishing. Trager, George L. and Smith, Henry
L. (1951). *An Outline of English Structure*. Norman, OK:
Battensburg Press.

Wells, John C. (1990) . "Syllabification and Allophony", in
Ramsaran, Susan, *Studies in the Pronunciation of English:
A Commemorative Volume in Honour of A. C.
Gimson*, Routledge, 76–86,
(<http://www.phon.ucl.ac.uk/home/wells/syllabif.htm>).

STO

U

4-44 ภาษาศาสตร์เบื้องต้น

